

Ligilo de Kantabra Esperantistaro - Organo de Asociación Cántabra de Esperanto
Numero 1 Junio 2002

SALUTON!

Jes, estas kaj nia titolo kaj nia deziro al ĉiu el vi. En la internacia lingvo, tiu vorto signifas ankaŭ bonvenon, amikecon. Jes, ni salutas vin kaj ni klopodos esti regula kontakto en la estonto. Tial per ĉi **SALUTON!** ni samtempe anoncas ontan sendon, dum septembro, por sciigi okazigon de asembleoj (ordinara kaj eksterordinara). Okazigi ĉi lastan estas nepre bezono por elekti Estraron kiu gvidos la Asocion dum baldaŭa estonteco.

En la sekvaj paĝoj, vi povas legi pri niaj problemoj kaj bezonoj. Tial, nepras scii kiu pretas fari kion? Ja ni bezonas kaj viajn ideojn kaj viajn laborfortojn tiel ke ni kune antaŭenigu nian Asocion.

Ni esperas ankaŭ prezenti datojn por okazigi difinitajn projektojn, kiel estos, ekzemple, niaj kursoj, kristnaska loterio, vespermanĝadoj, ktp. Ĉu ni prezentos novajn homojn por realigi ideojn?

Ree, **SALUTON!** kaj ĝuu agrablan kaj feliĉan someron. Partoprenu!

GRAVA KAJ UZENDA!

Banka konto ĉe CAJA
CANTABRIA:
2066 - 0050 - 89 - 0900046108

NIF: G39077201

Poŝta adreso:
Apartado de Correos 2.240
39080 SANTANDER
(Cantabria)

☎ 676 - 27 50 60

EL FUTURO

La historia nos sirve para recordar cómo fue el pasado y la interpretación que hacemos del mismo, por lo que podemos encontrarnos distintas opiniones sobre los mismos hechos. El presente es tan fugaz, pasa tan rápido, que cuando nos damos cuenta ya es pasado. El futuro es ficción, es sueño, es irrealidad, es utopía, es lo que nos gustaría encontrarnos cuando fuera presente, es aquello que deseáramos nos sucediera en aquella faceta de nuestra vida que ocupa nuestra mente en el instante.

Pero, ¿hablamos de filosofía o de Esperanto? Estas notas aparecen bajo el paraguas de la Asociación Cántabra de Esperanto. Su fundación, su acaecer, forma ya parte de la historia del movimiento esperantista. Como cualquier aspecto histórico puede ser juzgado de diversas maneras: desde los aspectos positivos de su propia existencia a los críticos por aquellas cosas que pudieron o debieron hacerse y no se realizaron. Todas las opiniones son respetables.

Se ha dicho que el conocimiento del pasado debe servirnos para evitar volver a caer en los mismos errores en el futuro o para aplicar soluciones que fueron eficaces en otros momentos.

Sin embargo, todo esto puede parecer un rollo cuando lo que interesa es la Asociación Cántabra de Esperanto.

Tras el fallecimiento del presidente, de nuestro presidente, D. Juan Antonio Madrazo Aranguren, se hace necesaria una reconsideración, una reorganización.

De lo expuesto deducimos que, por el momento, no es la historia, el pasado, lo que preocupa. Tampoco el presente. Sino cómo será este presente en el futuro próximo.

Podemos movernos en, al menos cuatro posibilidades principales de peor a mejor: desaparición, languidez, funcionamiento e ideal o utópica. Sin duda, podemos encontrar posibilidades intermedias entre cada una de ellas.

1. Desaparición: Puede suponerse que no existiendo colaboración, no habiendo personas dispuestas a trabajar y medios económicos que posibiliten el

funcionamiento, sería la forma de reconocer que llegó el final de una ilusión, ¿utopía?: la Asociación Cántabra de Esperanto.

Estamos en el año del Centenario. No, no es el centenario de la Asociación, que tiene bastantes menos, ni tampoco del Esperanto, que ya los rebasó. En 1902 aparecía en Santander la primera revista sobre el idioma internacional Esperanto. ¿Será el Centenario el año de la defunción de la Asociación Cántabra de Esperanto?

En estos años muchas personas han llevado la antorcha de la difusión del Esperanto, desde el considerado primer esperantista cántabro, el palentino Bravo del Barrio, pasando por los Pedraz, Diego, Talma, Serapio, Urbano, los hermanos Bedia, o los más modernos Madrazo, Trinidad, Pinedo... hasta el único santanderino que ha sido nombrado académico del idioma, Miguel.

2. Languidez. Sería la subsistencia cumpliendo los mínimos legales: cuentas y libro de actas al día, presentación de documentación en organismos oficiales: Ayuntamiento... El mantenimiento del Apartado de Correos sería casi tan imprescindible como la cuenta bancaria.

3. Funcionamiento. No sólo se desarrollarían los mínimos deberes y obligaciones que la ley nos impone, sino que podrían realizarse otras propuestas, como cursos, reuniones, participación en actividades de otras organizaciones...

4. Ideal o utópica. Todos en algún momento hemos soñado cómo nos gustaría que funcionaran las organizaciones esperantistas. Cuatro son los parámetros que desde siempre han ocupado a los esperantistas: información, enseñanza y utilización del idioma. En estas cuatro facetas, probablemente discreparíamos en cuanto a las estrategias a desarrollar para alcanzar la realidad del sueño.

Estamos en un momento importante, tenemos que decidir el futuro de la Asociación Cántabra de Esperanto. Es también el momento en que puedes intentar realizar la idea con la que has soñado que se podría dinamizar el movimiento esperantista. No, no se trata de que aquél que proponga una idea se vea forzado, obligado, a ejecutarla. No. Es tu oportunidad para demostrarte a ti mismo y a los demás que tu idea era y es realizable. La Asociación Cántabra de Esperanto necesita personas dispuestas a llevar a cabo sus propias ideas. ¿Cuál es la tuya? Te esperamos. Contáctanos.

POZITIVE

Tamen, post tiaj nigraj kaj malesperigaj nuboj ankaŭ aperas pozitivaj aferoj. Nu, ni iom klarigos tiajn agadojn. La unua monata vendredo okazos amika vespermanĝado en ejo decidebla okaze de normala babilado dum kunveno en nia sidejo. Ni jam provis dum lastaj monatoj kaj ni esperas ke tia komuna ĉeesto iom post iom plibonigos kontaktojn inter nia membraro.

Verŝajne, ni denove okazigos kurso(j)n de Esperanto. Tiu sence bonvolu prezenti viajn ideojn rilate ĝian diskonigon. Iuj opinias ke ni devus kiel eble plej ofte aperigi informan anoncon en lokaj ĵurnaloj, tiel ke ĉiuj scios pri kio temas nia organizo kaj ankaŭ tia maniere ni povus informi pri niaj kursoj. Kion vi opinias tiu rilate?

Bezonatas kontroladon de la kluba biblioteko, ĉar laste ni ricevis aŭ aĉetis gravan kvanton da titoloj. Sur tiu kampo, ni nepre bezonus taŭgan komputilan programon facile uzebla kaj kiu simple ebligus eventualan transiron al alia programo. Ĝi devus esti utila por kontroli kaj la librojn kaj ĝian prunton, tiel ke ni havos kompletan ĝisdatigitan katalogon kaj krome ke ĉiam ni sciu kie troviĝas difinitan titolon.

Sed en mondo kie la tiel nomataj novaj teknologioj ŝajnas certigi konvenan kaj sukcesan estontecon por tiuj kiuj ilin regos kaj vaste uzos, la esperanto-movado ne devas, nek povas, ignori tiajn novaĵojn. En la reto troviĝas vastan informejon, bibliotekon, kaj por profiti tiujn eblecojn ja ni ne proponos rektan ligan kun la reto. Male, nia sugesto estus realigi la starigon de virtuala biblioteko. Ja tio havas kelkajn avantaĝojn: komputilo kapablas enhavi sufiĉan kvanton da artikoloj, poemoj, informoj, libroj, eĉ kursoj aŭ vortaroj. Ni provos prezenti al vi iom post iom materialojn elŝuteblaj el la reto kaj foje ne facile atingeblaj alimaniere.

Eble ankaŭ oni devus zorgi pri efika financa funkciado. Ja dum lastaj jaroj ni eĉ ni enspezis membrajn kotizojn.

Sed, kion vi pretas realigi? Kie troviĝas viaj ideoj, sugestoj, proponoj? Kiel vi verŝajne konstatis, multaj agadoj bezonas plenumantojn. Tamen, Asocio kiel la nia ne bezonas simplajn laborantojn, sed idealistoj pretaj por plenumi difinitajn taskojn kvazaŭ profesie.